

det, man blev enig om, og så kunne vi være et foregangsland for Europa. Så ville det være ved at være sjovt.

Vi deltager meget gerne i efterfølgende arbejde.

**Formanden:**

Tak til hr. Poul Henrik Hedeboe. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Per Clausen.

**Per Clausen (EL):**

Jeg er ligesom hr. Martin Jespersen fra Dansk Folkeparti ked af, at det her punkt kommer på så sent. Jeg ville også gerne have klaget over det, men så gik det op for mig, at det ville have været en klage over, at der var for mange spørgsmål, og det ville måske være lidt at kaste med sten fra et glashus, hvis jeg begyndte at klage over det.

Jeg vil også sige, at Enhedslistens udgangspunkt for at gå ind i den her debat er, at vores holdning er, at det økologiske fødevarermærke, fordi det markerer nogle standarder, hvad angår både naturbelastning, behandling af dyr og indhold af tilsætningsstoffer, er det grundlæggende og det vigtigste.

Kl. 21.10

I grunden kunne vi godt nøjes med at sige det, men fordi vi synes, at der også skal være nogle andre valgmuligheder, som er gennemskuelige for folk, har vi altså valgt at gå ind i det her ud fra en resultatorienteret holdning.

Det er, fordi – vi kender det jo alle sammen godt – vi præcis ved, mener vi selv, hvad det er for nogle produkter, der er sunde, og vi alligevel lader os fascinere og snyde af lightmærkning. Man ser noget brød, som ser ud, som om det er mørkt, og tænker, at det nok er meget, meget sundt, særlig hvis der også er nogle kerner i. Bagefter finder man ud af, at man i årevis er blevet snydt, fordi der i virkeligheden indgår nogle tilsætningsstoffer i det, som ikke indeholder nogen som helst næringsstoffer.

Sådan er der en lang række eksempler på, at man kommer til at købe forkert, ikke bare fordi man ikke tænker sig om og ikke er grundig nok, men også fordi fødevarerindustrien i stor udstrækning forsøger at narre os til at tro, at de produkter, vi køber, er sundere, end de er.

Det er jo en af grundene til, at det er vigtigt med sådan et mærke, og vi har så valgt at sige, at det mærke, som forbrugerministeren kom med, var et ganske anvendeligt mærke. Det var det, fordi man i hvert fald ikke faldt for nogen af de ting, som erhvervslivet har været inde på,

som ville føre til, at vi fik et mærke, som var uanvendeligt. Det skyldes ikke, at vi ikke også kunne finde nogle mindre ting i det, som vi ikke var særlig begejstrede for. Derfor ville der, uanset om man skulle vedtage vores forslag eller ej, være brug for en grundigere behandling af den konkrete udformning. Det er jeg sådan set meget enig i.

Når vi så kommer til de argumenter, der har været imod vores forslag, vil jeg sige, at den radikale ordfører ikke behøver at tro, at vi har noget ønske om, at der skal være forskellige mærker. Vi har bare det synspunkt, at hvis man skal få folk til at forhandle reelt, også om nogle ting, de ikke selv er vældig begejstrede for, så skal man – for nu ikke at bruge et grimmere ord – tilbyde dem et alternativ, som er ringere end det, de kan forhandle sig til.

Det er derfor jeg sagde, at jeg synes, den radikale ordførers argumenter i den sag var gode argumenter for at vedtage vores forslag, selv om jeg skal indrømme, at vi i lighed med Dansk Folkeparti ikke har noget imod også at komme på kant med EU-reglerne eller i hvert fald gå til grænsen og sikkert længere end det, når det handler om at sikre danske forbrugere.

I den udstrækning folk holder sig til det argument imod vores forslag, som handler om, at det er EU-retten, det går op imod, vil jeg sige, at jeg da godt kan forstå det. Når man nu er EU-tilhænger-parti, må man tage det sure med det søde, og derfor bliver man naturligvis nødt til at argumentere for, at det er godt for det indre marked og for den danske fødevarerindustri, at vi får såkaldt berigede fødevarer, at vi får gmo-produkter osv. ind i Danmark.

Det bliver man nødt til at argumentere for, for det er en konsekvens af EU, og EU er jo grundlæggende godt. Så længe man indtager det synspunkt, har vi noget at diskutere, fordi det selvfølgelig fører til en diskussion om EU's velsigtelser eller mangel på samme. Men jeg forstår godt de argumenter.

Det, jeg ikke helt forstår, er den socialdemokratiske position, må jeg ærligt indrømme, for jeg har i debatten forstået det på den måde, at Socialdemokraterne har skældt ud på ministeren, fordi han er for langsom, der ikke sker noget, og han ikke er beslutsom nok. De siger, at nu må han se at tage sig sammen osv., og så hører jeg her den socialdemokratiske ordfører holde en lang tale om, at man nu også skal drøfte tingene i længere tid med erhvervslivet, at man